

Zware mishandeling. Meisje in Duffel krijgt alleen voedselstijfs en moet uren in brandende zon zitten

Toen A. drie was, werd ze door de jeugdrechter bij haar ouders weggehaald en in een pleeggezin geplaatst. Ze kwam er van de heil in een nog veel grotere heil terecht. Tien jaar lang werd ze vernederd en geslagen. Ze kreeg overschotjes en beschimmelde brood te eten en moest als straf urenlang in de brandende zon op een schommel zitten.

A. is nu 21 maar ziet er veel jonger uit. Ze is groot, draagt haar grijzwitte haren in een lange paardenstaart en sapt wat moeilijk. De dofte blik in haar ogen verradt dat ze zo ongelukkig is.

Ik probeer het verleden te vergeeten", zei ze gisteren voor de rechtbank in Mechelen, waar haar 'peulen' zich moesten verantwoorden voor de jarenlange mishandelingen. A. was drie toen ze werd opgenomen in het pleeggezin van H. in Duffel. Tien jaar lang heeft ze er gewoond. En al die tijd heeft niemand iets gemerkt van de mishandelingen. Of liever, niemand heeft alom geslagen. En zal durfde ze het ook niet. Omdat hij vond dat iedereen mag weten dat de gelijke praktijken nog altijd bestaan.

Tegen H. vordende openbare aanklager Marjan Van Dingenen gisteren drie jaar effectief en een geldboete. Van haar ex-echtgenoot M. werd één jaar cel en een geldboete geëist. De verdediging vroeg aanvankelijk om de zaak achter gesloten deuren te behandelen, maar daar ging rechter André Van Praet niet mee akkoord. Omdat hij vond dat iedereen mag weten dat de gelijke praktijken nog altijd bestaan.

Vuile matras

H. nam A. vooral in huis op omdat ze zelf geen kinderen kon krijgen. Het was geen gemakkelijk kind, zo bleek al snel. H. en haar man hadden de raad gekregen haar 'kort te houden'.

"Mijn cliënt heeft tot haar vertierde op een vuile matras op de grond geslapen. Durfde ze in bed te plassen, dan moesten we 's nachts de matras met hetzelfde vuile laken slaan. Na school werd ze onmiddellijk opgesloten in haar kamer. De deur werd vergrendeld en er hangt haar behaefte moest ze in een emmerje doen."

A. heeft ook nooit met het echtpaar samen aan tafel gegeten. Het meisje moest altijd rechtstand eten. Ze kreeg alleen de restjes of voedsel waarvan de verpakking overschoten dan was. Wanneer er bezoek kwam, kregen de gasten koekjes, maar A. mocht daar niet aankomen. Omdat ze volgens H. aan vresacht leed.

Pleegkind uitgehongerd, geslagen en vernederd

FOTO: G. STROG

Slapen op stoel, eten uit 'blik'

Het verhaal van A. doet denken aan de gruwel die Elke Van der Leeg en haar twee zussen jarenlang hebben ondergaan in Vlaanderen. Van der Leeg, Luc Van der Leeg en Deurne, werd veroordeeld. De meisjes deden mishandeling en vernederd. Maar één keer per maand werden ze met koud water en Drië gewassen. Slapen moesten ze een tijdlang met drie op één stoel, of met hun hoofd uit 'n' blik, groenten kenden ze niet. TG

Om haar te pesten, vroegen de ouders af en toe of het uitgehongerde kind trek had in een Bigly. Burger van de firmaur Natuurlijk had ze daar zin in. Maar als pleegvader M., die niet op de zitting aanwezig was wegens hartproblemen, thuis kwam, mocht A. alleen kijken hoe haar pleegouders alles naar binnen werkten en ze niets voor haar rovdieren.

Het meisje kreeg vooral oud of beschimmelde brood mee naar school. Zonder beleg. Onderweg at ze toch alles op. Omdat ze er zich

"Mijn excuses voor alles. Je mag altijd terugkomen en ik zal een financiële vergoeding betalen voor wat ik je heb aangedaan."

H. PLEGOUDER

vragen. Maar het werd haar gewerd door H.

Als een hond

In de tien jaar dat ze in Duffel heeft gewoond, heeft ze nooit een warm bed of een warme donche genomen. Ze werd als gespeeld met koud water.

H. geëtroe dat het meisje niet altijd goed heeft behandeld. Maar dat ze haar ook sloeg en stampte, ontkent ze. "Dat was mijn ex-man M.", zegt ze. Zij kneep haar pleegdochter wel af en toe in haar geslachtsdelen. En ze verplichte haar om naakt in de hoek te staan of op handen en voeten door de woonkamer te lopen zoals een hond.

Ongelukkig dertienman (Lange-remwiel), kind en Gezin, school, vrienden van de ouders die op bezoek kwamen... ooit iets heeft gemerkt.

Zeker is wel dat H. een gebornatrice was. Wanneer ze voor de jeugdrechtbank moest verspreiden, viel ze huilend op haar knieën en smeekte ze de rechter om A. bij haar te mogen houden.

Pas op haar zeventiende vertelde A. over haar trieste jeugd. Er volgde een onderzoek en H. en haar ex-man werden in verdinking gesteld.

Spaarboekje

Helenaal hallenart was de reactie van H. vrijdag. Op de vraag van de voorzitter of ze nog een spaarboekje van A. in haar bezit had, antwoordde ze volmondig ja. "Ze mag het komen halen", zei ze.

Voorzitter Van Praet maakte zich behoortelijk boos, waarop H. voor de zoveelste keer begon te huilen. Daarna draaide ze haar hoofd in de richting van A. en zei ze: "Mijn excuses voor alles. Je mag altijd terugkomen en ik zal een financiële vergoeding betalen voor wat ik je heb aangedaan."

Uitspraak op 10 juni.

LEO DE NIJN
 THIERRY GOEMAN